

Tedy i my hned sa jemu podajme
 A v pobožném obcování trvajme.
 Dyž Bůh s námi, kdo proti nám?
 Všecko zlé musí íť inam; tak istě,
 Šťastní budem dycky na každém místě.

Budiž od nás pozdravený, Ježišku,
 Jenž si sa ponížil do tech jesličkú;
 Tvé největší ponížení
 Grunt jest našeho vedení do nebe,
 Býchme věčně šťastní byli skrz tebe.

Ze Sedliště.

412.

Bě - ži vo - da ce - stu, je - nom je ji kap - ka,
 Že se už sy - ne - ček ku div - čot - ku čap - ka, hej nam hej
 pře - krasny sy - neč - ku ko - le - du nam dej!

Běži voda cestu, větříček ňu chvěje
 Že se už syneček divčotku vysměje — hejnam.
 Ma ēi ona ma ēi zohuneček zela,
 A do toho zela mo strakate těla — hejnam.
 Ma ēi ona ma ēi zohuneček vyky,
 A do te vyky štyry pytle muky — hejnam.
 Ma ēi ona ma ēi zohuneček hrachu
 A do teho hrachu ma strakatu straku — hejnam.
 Ma ēi ona ma ēi zohunek kobzoli,
 A do tych kobzoli štyry funty soli — hejnam.

Ze Sedliště.

Suš. 751.

413.

Ej u su - sě - da ja - vor ze - le - ny ej u su - sě - da
 ja - vor ze - le - ny, hej nam hej ja - vor ze - le - ny.

Pod tym javorem krasna muzika
 Tanči tam pod nim švarna děvečka,
 Za ni se vleče pentla zelena
 Švarný syneček tlačíl ji po ni.

(Jak u Sušila.)